

трѣбно да иде самъ на бойно-то поле противу таковы за сожаление достойны непріатели, нъ остана по обичай-тъ везирскій въ Шабець и предаде войнство-то си на субашы-тъ, да го тиѣ предвеждаѣтъ противу бунтовницы-тъ. Той несумняваше даже нито най-малко че ще тутакси да угаси това побунение. Сърби-тъ бѣхъ въ Свилайнецъ направили единъ обкопъ, нъ и той като небѣше така сигуренъ за да могатъ да ся бранятъ отъ него противу непріатели-тъ, напустнахъ го; турцы-тъ помислихъ заради това, че Сърби-тъ иматъ нѣкакъвъ страхъ и незабавихъ врѣмя, та ся намѣстихъ въ него. Тогда Сърби-тъ ся завърнахъ и го обградихъ. Турцы-тъ затворени въ него безъ довольно срѣдство за препитание, и кое отъ непрѣстаный-тъ огнь отъ пушки-тъ, кое отъ ново-то войнство, което всѣкій часъ тукъ приходяше, уплашени много, явихъ най-после на Сърби-тъ, че тѣхното намѣрение ние было да ся бѣжатъ, нъ че сѣ дошле да ся токмо понаучатъ заради положение-то на работы-тъ. И така дозволихъ Сърби-тъ на оныя Турцы, кои-то бѣхъ отъ Боснѣ дошле, да си излѣзатъ свободно, обаче не на оныя, кои-то бѣхъ дошле съ тѣхъ отъ Бѣлградъ. Помѣжду това догдѣ-то прегледать добрѣ, кой отъ кадѣ е, стана голѣмо сплѣтение, така что-то едвамъ на 10 единъ ся избави.

Сърби-тъ охрабрани чрезъ тойзи успѣхъ не ся много мислихъ, за да потърсѣтъ непріатели-тъ си и въ крѣпосты-тъ, и ударихъ тутакси на Бѣлградъ; на лѣвѣ-тъ странѣ на Колубара рѣка утврди ся Яковъ Ненадовичъ предъ градъ Шабець; на дѣснѣ-тъ странѣ на Морава рѣка